סמל סולומון ברוך ז"ל

בן שרה ומרדכי
נולד בחיבת ציון
ב-ג' בסיון תש"ח , 10/6/1948
התגייס ב-נובמבר 1966
נפל בקרב
ב-י"ט בתשרי תשל"ד , 15/10/1973
במלחמת יום הכיפורים
שרת בחטיבת גולני
מקום נפילה: אזור תעלת סואץ
באזור: סיני ותעלת סואץ
נקבר בחיבת ציון
הותיר אשה ושתי בנות, הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות

סמל סולומון ברוך ז"ל
בן 25 בנפלו

קורות חיים

ברוך, בן שרה (סוניה) ומרדכי, נולד ביום ג' בסיון תש"ח (10.6.1948) בחיבת ציון שבשומרון. הוא למד בבית- הספר היסודי, הממלכתי-דתי, בכפר הרא"ה ואחרי-כן המשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון "תחכמוני" בחדרה. ברוך היה תלמיד חרוץ ושקדן, הקפיד מאוד על הכנת שיעוריו ועל שינון תלמודו. הוא היה בן תורה, שגלומות בו אהבת ישראל, אהבת האדם ואהבת העבודה. מטבעו היה עדין נפש, ישר מאוד, דובר אמת ובעל מצפון. כל מוקיריו זוכרים אותו כאדם אדיב ומנומס, נעים הליכות ומקדים שלום לכל אדם. חברותי היה וקל להתיידד. מלא חדוות חיים ואוהב לשמוח ולשמח אחרים בשמחתו. תמיד נמצא מוכן לעזור לזולת, לתרום ולעשות מעשי צדקה. צנוע היה, שמח בחלקו ומסתפק במה שיש לו.

ברוך גוים לצה"ל בתחילת נובמבר 1966 והתנדב לחטיבת "גולני". לאחר הטירונות השתלם בקורם מ"כים ח"ר ובקורם למדריכי אימון גופני. הוא היה חייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו ועשה כל מה שהוטל עליו בנאמנות ובנכונות וזכה לתשבחות רבות מפי מפקדיו. במלחמת ששת הימים השתתף בקרבות בבקעת הירדן ונלחם בקרב פנים-אל-פנים נגד חיילים סורים ברמת הגולן. בימי מלחמת ההתשה השתתף במארבים רבים ובמרדפים אחר מחבלים מעבר לקווי הגבול. על חלקו במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". במשך כל תקופת שירותו בצבא השתדל מאוד שלא להדאיג את הוריו והרבה לכתוב מכתבים הביתה. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר הוצב ביחידת מילואים והיה נקרא כפעם בפעם לשירות מילואים. מלחמת ששת הימים השפיעה עליו רבות והוא נהפך

סמל **סולומון ברוך** ז"ל

לרציני יותר ומעמיק לחשוב. הוא ראה בשחרור הארץ מעול זרים שליחות המוטלת על כל אדם מישראל, וסבור היה כי אסור לו לאדם להסתפק בשירות הצבאי, אלא עליו גם לעשות ליישובה של הארץ. לכן, לאחר השחרור, התיישב במושב בקעות שבבקעת הירדן. ברבות הימים נשא לאישה את חברתו אסתר ולזוג נולדה בת. ברוך היה בן מסור מאוד למשפחתו, בעל נאמן לאשתו, אב מסור לבתו ודוד חביב ודואג לאחייניו. במלחמת יום הכיפורים השתתף ברוך בקרבות שהתחוללו בסיני. בקרב הקשה שנערך ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973), בדרך למוצב החוף ("מוצב בודפשט") שבצפון התעלה, כדי לפרוץ מעליו את הכיתור, נפגע ברוך ונפל. טיל פגע בזחל"ם שלו והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחיבת ציון. השאיר אחריו אישה ושתי בנות לצורית הבכורה, וברכה, בתו השנייה, שנולדה לאחר מותו ונושאת את שמו), הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

הופק במערכת גלעד-לזכרם.
באמצעות חב' מילניום, מרכז השלטון מקומי, יד לבנים ויחידות צה"ל.

ברוך סלומון

ברוך נולד בחיבת ציון שבשומרון. הוא למד בבית הספר היסודי - ממלכתי - דתי בכפר הרא"ה ואחרי כן המשיך בלימודיו בבית הספר התיכון "תחכמוני" בחדרה. ברוך היה תלמיד חרוץ ושקדן, הקפיד מאוד על הכנת שיעוריו ועל שינון התלמוד. הוא היה בן תורה, שגלומות בו אהבת ישראל, אהבת האדם ואהבת העבודה. מטבעו היה עדין נפש, ישר מאוד, דובר אמת ובעל מצפון. כל מוקיריו זוכרים אותו כאדם אדיב ומנומס, נעים הליכות ומקדים שלום לכל אדם. חברותי היה וקל להתיידד. מלא חדוות חיים ואוהב לשמוח ולשמח אחרים בשמחתו. תמיד נמצא מוכן לעזור לזולת, לתרום ולעשות מעשי צדקה. צנוע היה, שמח בחלקו ומסתפק במה שיש לו.

ברוך גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1966 והתנדב לחטיבת "גולני". לאחר הטירונות השתלם בקורס מ"כים חי"ר ובקורס למדריכי אימון גופני. הוא היה חייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו ועשה כל שהוטל עליו בנאמנות ובנכונות וזכה לתשבחות רבות מפי מפקדיו. במלחמת ששת הימים השתתף

ברוך סלומון

בקרבות בבקעת הירדן ונלחם בקרב פנים אל פנים נגד חיילים סורים ברמת הגולן. בימי מלחמת ההתשה השתתף במארבים רבים ובמרדפים אחר מחבלים מעבר לקווי הגבול. על חלקו במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". במשך כל תקופת שירותו בצבא השתדל מאוד שלא להדאיג את הוריו והרבה לכתוב מכתבים הביתה.

לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר הוצב ביחידת מילואים והיה נקרא מפעם לפעם לשירות מילואים. מלחמת ששת הימים השפיעה עליו רבות והוא נהפך לרציני יותר ומעמיק לחשוב. הוא ראה בשחרור הארץ מעול זרים שליחות המוטלת על כל אדם מישראל, וסבור היה כי אסור לו לאדם להסתפק בשירות הצבאי אלא עליו גם לעשות ליישובה של הארץ. לכן, לאחר השחרור, התיישב במושב בקעות שבבקעת הירדן. ברבות הימים נשא לאישה את חברתו אסתר ולזוג נולדה בת. ברוך היה בן מסור מאוד למשפחתו, בעל נאמן לאשתו, אב מסור לבתו ודוד חביב ודואג לאחייניו. במלחמת יום הכיפורים השתתף ברוך בקרבות

ברוך סלומון

שהתחוללו בסיני. בקרב הקשה שנערך ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973), בדרך למוצב החוף ("מוצב בודפשט") שבצפון התעלה, כדי לפרוץ מעליו את הכיתור, נפגע ברוך ונפל. טיל פגע בזחל"ם שלו והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחיבת ציון, השאיר אחריו אישה ושתי בנות (צורית הבכורה, וברכה, בתו השנייה, שנולדה לאחר מותו ונושאת את שמו), הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות.

לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

סמל סולומון ברוך ז"ל

מ.א. 2010981

בן שרה ומרדכי

נולד בחיבת ציון
ג' בסיון תש"ח
10/06/48

נפל ב-י"ט תשרי תשל"ד
15/10/73

בשרותו ב-מפח"ט 204
מלחמת יום כיפור
סיני ותעלת סואץ
מעוז בודפסט

נקבר בחיבת ציון

ברוך, בן שרה (סוניה) ומרדכי, נולד ביום ג' בסיון תש"ח (10.6.1948) בחיבת ציון שבשומרון. הוא למד בבית-הספר היסודי, הממלכתי-דתי, בכפר הרא"ה ואחרי-כן המשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון "תחכמוני" בחדרה. ברוך היה תלמיד חרוץ ושקדן, הקפיד מאוד על הכנת שיעוריו ועל שינון תלמודו. הוא היה בן תורה, שגלומות בו אהבת ישראל, אהבת האדם ואהבת העבודה. מטבעו היה עדין נפש, ישר מאוד, דובר אמת ובעל מצפון. כל מוקיריו זוכרים אותו כאדם אדיב ומנומס, נעים הליכות ומקדים שלום לכל אדם. חבריתי היה וקל להתיידד. מלא חדוות חיים ואוהב לשמוח ולשמח אחרים בשמחתו. תמיד נמצא מוכן לעזור לזולת, לתרום ולעשות מעשי צדקה. צנוע היה, שמח בחלקו ומסתפק במה שיש לו. ברוך גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1966 והתנדב לחטיבת "גולני". לאחר הטירונות השתלם בקורס מ"כים חי"ר ובקורס למדריכי אימון

המשך ...

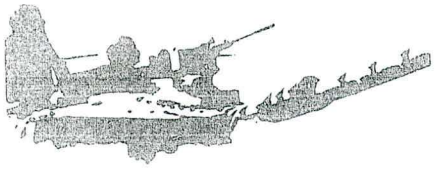

סמל סולומון ברוך ז"ל

מ.א. 2010981

בן שרה ומרדכי

גופני. הוא היה חייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו ועשה כל מה שהוטל עליו בנאמנות ובנכונות וזכה לתשבחות רבות מפי מפקדיו. במלחמת ששת הימים השתתף בקרבות בבקעת הירדן ונלחם בקרב פנים-אל-פנים נגד חיילים סורים ברמת הגולן. בימי מלחמת ההתשה השתתף במארבים רבים ובמרדפים אחר מחבלים מעבר לקווי הגבול. על חלקו במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". במשך כל תקופת שירותו בצבא השתדל מאוד שלא להדאיג את הוריו והרבה לכתוב מכתבים הביתה. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר הוצב ביחידת מילואים והיה נקרא כפעם בפעם לשירות מילואים. מלחמת ששת הימים השפיעה עליו רבות והוא נהפך לרציני יותר ומעמיק לחשוב. הוא ראה בשחרור הארץ מעול זרים שליחות המוטלת על כל אדם מישראל, וסבור היה כי אסור לו לאדם להסתפק בשירות הצבאי, אלא עליו גם לעשות ליישובה של הארץ. לכן, לאחר השחרור, התיישב במושב בקעות שבבקעת הירדן.

ברבות הימים נשא לאישה את חברתו אסתר ולזוג נולדה בת. ברוך היה בן מסור מאוד למשפחתו, בעל נאמן לאשתו, אב מסור לבתו ודוד חביב ודואג לאחייניו. במלחמת יום הכיפורים השתתף ברוך בקרבות שהתחוללו בסיני. בקרב הקשה שנערך ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973), בדרך למוצב החוף ("מוצב בודפשט") שבצפון התעלה, כדי לפרוץ מעליו את הכיתור, נפגע ברוך ונפל. טיל פגע בזחל"ם שלו והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחיבת ציון. השאיר אחריו אישה ושתי בנות (צורית הבכורה, וברכה, בתו השנייה, שנולדה לאחר מותו ונושאת את שמו), הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

עוצבות השריון, בצבא־הגנה לישראל,
מרכינות דגליהן ביגון לזכר הלוחם

ברוך	שולזמן	סמל	2010981
(שם פרטי)	(שם משפחה)	(דרגה)	(מסי אישי)

שחרף נפשו במלחמת ״יום הכיפורים״ תשל״ד.

למשפחה, תנחומי האחים לנשק ביחידה 204

ערב יום הזיכרון תשס"ח

יקיריי,

ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל מרכין חיל השריון ראש ומתייחד עם זכר הבנים והבנות שנפלו במלחמות ישראל, בפעילות מבצעית באימונים ובשגרה.

יודע אני כי אתן המשפחות נושאות את האובדן, הכאב והגעגוע יום - יום, שעה – שעה ואין בכוחן של מילים לנחם ולהקל על הכאב.

"לא ביער עצים אשר נטע ולא במצבת אבנים אשר נבנה יחקק וישמר זכר הגיבורים אשר נפלו על גאולת עמם ומולדתנו. בלב העם היהודי, בלב כל בני ישראל בדורנו אנו ועד סוף כל הדורות, יהיה זכר הגבורה והתפארת של הגיבורים אשר העזו ויכלו" (דוד בן גוריון 1949)

זכר הנופלים מלווה אותנו בהכשרת דור הלוחמים הבא ולאור גבורתם ומורשתם של יקירכם נחנכם.
היום נזכור את אלה שאינם עמנו עוד, נחבק אתכם ונאמצכם לליבנו.
נמשיך להגן על ארצנו כי אין לנו ארץ אחרת.
נתפלל לשובם של הנעדרים והחטופים ולהבאתם לקבר ישראל את אלו שמקום קבורתם לא נודע.

מי ייתן שלא תדעו עוד צער,
ושכולנו נדע ימים שקטים ושלום.

רוחמה חלוצי תת-אלוף
קצין השריון הראשי

ש ר ה ב ט ח ו ן

רה ומר מרדכי סולומון היקרים,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכם ברוך זייל.

סמל ברוך סולומון זייל נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בחזית במלחמת יום הכפורים והובא לקבורה ביום כי בתשרי תשלייד (16.10.73).

ברוך זייל שירת בחיל השריון. הוא היה חייל מצויין וחבר נאמן. שהכירו - אהבו.

זכרו של סמל ברוך סולומון זייל הינו קודש ונצרנו בלבנו בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ב י ק ר ,

משה דיין - רב-אלוף (מיל.)
שר הבטחון

תשלייד

1974

מהלכי קרבות

גדוד-429

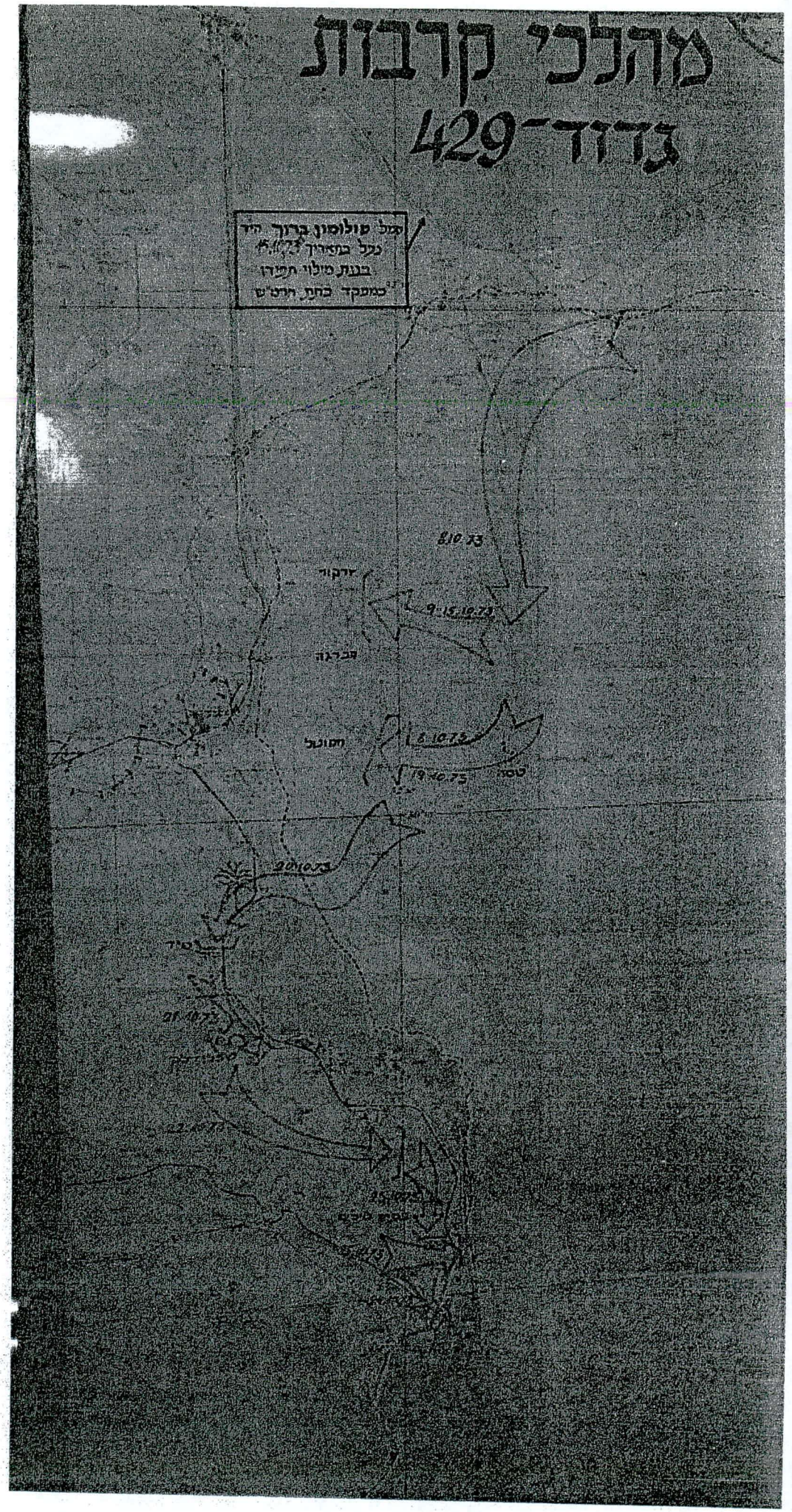

ברוך סלומון הי"ד

בן שרה (סוניה) ומרדכי

נולד בחבת ציון בג' סיון תש"ח.

סיים בי"ס עממי בכפר הרואה.

למד בבי"ס תיכון תחכמוני בחדרה.

התגייס לצה"ל בשנת 1966 והתנדב לגולני.

סיים קורס מכ"ים חי"ר וקורס למדריכי אימון גופני.

במלחמת ששת הימים השתתף בקרבות בבקעת הירדן
וברמת הגולן.

על חלקו במלחמה הוענק לו אות מלחמת ששת הימים.

מתוך אמונה שיש ליישב את כל חלקי א"י התיישב
במושב בקעות שבבקעת הירדן.

היה נשוי לאסתר ולהם בת דורית.

בתו השניה נולדה לאחר נפילתו ונקראה על שמו בשם ברכה.

במלחמת יוה"כ השתתף בקרבות סיני.

נפל בי"ט תשרי תשל"ד בדרך למוצב החוה שבצפון התעלה.

השאיר הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות.

קבור בחלקה הצבאית בחבת ציון

מגננות.
כח שנשלח לקופנקטס לאחר שפינה הדרך והמוצב שנותר ללא
מערב אנשי קומנדו מצרי. צה"ל אחד עלה על מוקש, השני נפגע
פגיעה ישירה. כון הדוכבה לום התמקמו שלושת אנשי קומנדו מצרי
והם ממטירים אש נ"ט וטילים על הדור. גם אנו מגיעים למקום. של
צלחמות הצמחו לפרוץ, הם מצליחים על נפגעים רבים ויש להגיע אל
על הדור נעדר פרק"... חילות ומקלחה... על הצה"ל שלנו עומדים,
לשעדר בגדוד שהצטרף אלינו. המח"ט מטיל עלינו לפרוץ את הדרך.
הרגשות מעורבת. אין פנאי לפחד. קרום מגע, הרגשה בלתי ברורה...
ולוצאים לדרך... על קרבות צה"לים פגועים ועשנים. ורצים לכל הכיוונים
אני מרוקן במהירות שליש מחסנית מלאות של עוזי ומשוך. מילי דמאגי
אני מבחין בראשי, חיילים האויב המתרחקים מאיתנו מטרים ספורים בלבד
אני פורצים קדימה... נראה עלינו אש אדירה ולכן טילים, לפתע אנו
מסתבר שלפנינו דסקרה את כל המארך המצרי והגענו אל הצה"לים בלבד
חצבלם שלפנינו נפגע, שלישה נפגע. המ"מ שלנו נפגע. נפגע לוחם ועוד נה
חדר עוד נפגעים. החובש רק מבצלם לבהלם. מנסה להדברים אינפוזיה. אמ
הוא נראה שבא בצה"לים למרות מטר האש ומצקיע את שקיעת הפלצמה
הבה שלנו אינה אדמה צה"למים. טיגרום מלאים כבר פצועים והרוגים. הכי
שלנו בינתיים כשנור, ועומדים עדר שלו וקר רגו, ומצווח למח"ט על מיקומו
מוקם הכנה המצרי. אנו מרתקים את האויב ברובות מ 3, ס ו כ,
על הולם המר והנמהר של נפולתו של קרב...
ה פג. א. צו כותב בספרו, "רקידת אדמה" בוולהטלה צוק שוף
...הקרב עולה והמצרים אינם נותנים. אין הם חוצרים על עמדתם
אמאולו לפרוץ את החיצונה במתקפה שורוון כוללת, בלילה הנפלה
תקוותם לפרוץ למפרץ סואץ, עד שנכנת הנפט, ומחסל מיומן צה-גולהו
המצרים הכינו צריך לוגיסטות לפולרצו, לפי המוצאים בשטח
כי הארכנות הוצבה מטורף השריון ופרוץ לאורך החוף ולאחר זמן
קומנדו ממסיקום בעורף כחות צה"ל המגינים על המפרץ. וקמפיים את
שריון וקומנדו - וקבלו את הצוות והגמושת מהים. לכן הכינו
המצרים צי גדול של ספינות כוגי הכמיסו אותם בלוד לד ורמה מן
לכל ספינה.

ובהוקרה עמוקה למחלקת הוועד של קוס גורדון, הגרמנים חפשה כוחות הוונאה
לתה!
דרלף נשלח מטעם החיל דו שבת (גולני) לקורס מכונים, בהוראה בקורס
ה פרצה מלחמת ששת הימים, אחר קרבות קשים ומרים ברמה ובבקעת
והתקפה זו עבר דרלף עבדים קשים. לא היה דרלף לשמוע צאת מפני
ומילים, זה היה לראות את המדף בעינו הכוללת
שודד שפנה את מקומו למדף רדיוני ולבר, כל אחת
קדב של מלאכת ששת הימים. אך כנראה שלדרלף פנו הגבורה בזמן
ב. היה זה אולך מצב מכבה לראות את האדרים משך המלחמה לא היה
דלף חבר שונה מהקרה, נעשה רדיוני, כל אופנו נפלים מסקידו.
הנראה מלחמה זו היתה רק גאולתה של הדרך. לאחריה השתנה והפך מנער לגבר
כיון לא היה דרלף מן הנשלחים באופק ידוים, המלחמה ההתשה
ניהם היו חמורות לשלא החולה. בהתקפה זו השאלות שהגיע במבצעים שונים
שלאחר מאחרי התקופה מה מפלך איני מאמין זאת, ענה, יש קבלתה
חבר את האור של הגרמול בהצגמנה אבוא גם את הדבר שאתה אמא
קע"
מעל השפלה הקשה שעבר על דרלף, מעולם לא הצטער על כי הצטרף למול
לכם, יש לציין כי תקופת שלה מסוימת היתה לו סטר עבר קורס
שום בלוינשטט.
בהולת השרות בהאי הכור דרלף את אסתר ממקפה קדרה לאחר
ירו מפה"ל נשא אותה לאשה ועבר לגור לשב בית אליעזר בחדרה
ה נקודה מסוימת שהדנקה לדלף. הוא טען כי שאחרי את הארץ לא כן
נש דרך להתיישב בה וכאן זכה לממשלות כוונו הרב והיה כהן
מי מושב "בקעת" בקעה. דלף היה מושב בחיו לפי שנאמר:
מאושר-השמח בחלקו"
חולבון ולם הכבורים נקרא דלף למלואים. צורות בהם ושנה באותם שנה
מלבן שאין להפרד מפרח זה לא נשעה וכך עשה. אסתר היתה
בה עת בהריון למחרת ולם הכבורים בוא עם בתה זכרות לבנו
דלף שמתו שאתה הבחן בתקופה זו. נראה שדלף
כי אושרת חשאר בותב

מתוך יומנו של נחום המטודה

מתעוררים... בוקר יום ג' ה 23.X.73 מבלי לחשוב שאנו נקלעים
למה נוראות, נהנים מן היום הנפלא.
אלא - כוננות.
כרוז שנשלח לקומנדוס "לאחר שלא נתנה הדרך" והמח"ט שמרר עלה על
הר אנשי קומנדו מצרי. צה"ל אמנם עלה על מוקש, השני נפגע
ממטוררים אש נ"ט וטילים על הדור. אנו מגיעים למקום. שני
מוכ הכוחות לפרוץ, הם מנוונים על נפגעים רבים ויש להגיע אליהם.
הרגשתו מ'צבה. אין פנאי לפחד. קווים מגע, הרגשה בלתי ברורה...
מה חוץ קראשי, חיילים האויב המתקרבים מאוגני מטרים ספורים בלבד.
כך שלפנינו דסקרה את כל המארב "המצרי והגענו אל הפצועים "התקועים"
שלנו אינה ארבעה פצועים. טיווח מלאים נכר פצועים והרוגים. הפצלים
על הולם המר והנמהר של נפילתם של דרך ... ו ...
23.X.73 כותב בספרו "רקידת אדמה" בוקר ... והמצרים אינם ...
מיועד לפרוץ את החציה במתקפה שורבון כללית, ...
וגם לפרוץ למפרק סואץ, עד שרבת הנפט, מחסל מואמץ צבא גולחים.
הנכונות הוגבה שטוף השריון ופרוץ לאורך הארץ וקווא צומח נרגה
מנצא ממסוקים בעורף כחות צבא המצריים על דמפק. אוקפים ולה.
מצרים כו גדול של ספינות פוגו הקמיסו ... דבר ... להבינו
ספינות.
בקצה האור של החזית ... ורמה ...

*יר בדק-נדב כותבת לאביה ברוך סולומון ז"ל

אני יודעת שאתה מסתכל עלי

אבא,

עברו 30 שנה, אני כבר בת 30. אישה נשואה.

עברו 30 שנה מאז המלחמה ההיא, 30 שנה של מלחמות קשות. עוד יתומים, עוד יתומות. איפשהו במהלך החיים האלה חשבתי שיבוא שלום. חלום.

איפשהו במהלך החיים האלה העזתי לחלום, לחלום אותך עשוי משלל דמיונות ותמונות סטילס. ראיתי בתמונות שהיית גבוה, שהיית יפה, ואימא אומרת שהיית חכם ושיש לנו בדיוק אותו חוש הומור, אותה חריצות ואותו כוח בלב.

בכל יום משלושים שנותיי ידעתי בדיוק מאיפה אתה מסתכל עלי, ידעתי כמה אתה חזק ושומר, ידעתי שאתה תמיד מגן. תמיד ידעתי את דעתך על כל דבר שקרה. תמיד דאגת איכשהו להעביר לי את התחושה בסימנים קטנים שפיזרת לי לתוך החיים. השפה הזו הייתה רק שלי ושלך, וזר לא יבין ולא יבחין.

גם אז, לפני חמש שנים, כשזיהיתי אותך בתמונה בעיתון בסוף הצום של יום הכיפורים, זה בא עם אמירה. ידעתי בדיוק את דעתך הברורה על עניין מסוים, וידעתי שאתה צודק. הוכיחו לי את זה גם הימים שעברו: זו הייתה תשובה נכונה.

אימא, אתה יודע, תמיד אהבה אותנו. היא הייתה אז בת 24 כשהלכת, עם ילדה בת שנה – צורית, ובהריון איתי. היא הייתה אז ילדה. אימא, האישה שבחרת לחיות איתה חיים שלא הספקת לחיות, מעולם לא החסירה מאיתנו דבר. היא גידלה אותנו כמו נסיכות אמיתיות, ועברנו את כל המסלול, בגרות, צבא, אוניברסיטה, קריירה, נישואין. כן אבא, יש לך נכדים, שניים, הילדים של צורית.

אבא, שלושים שנה עברו, ואני חיה פה, נשבית כל יום מחדש ביופי הקסום של המקום הזה. שונאת כל יום מחדש את מה שקורה פה. שונאת את השחיתות, ועד יותר את הסלחנות כלפיה. אני מאושרת להתעורר כל בוקר עם האהבה שלי, בעלי, בדירה השכורה שלנו בתל אביב. אני מאושרת להתעורר אל העבודה שלי, שהיא שונה, מגוונת ומעניינת- אני מאפרת בסרטים, בתכניות טלוויזיה ובמגזינים. יש לי עוד הרבה מה להגשים, ויש לי תקוות ושאיפות, ואני חיה את החיים במלוא עוצמתם.

גאה לכתוב לך.

רב"ט ברוך סולומון ז"ל, בן חיבת ציון, נפל ב-15 באוקטובר 1973 בדרך למוצב "בודפשט" בתעלה. בן 25 היה במותו.

* מתוך מוסף מיוחד לציון 30 שנים למלחמת יום הכיפורים של 'ידיעות אחרונות', 5.10.2003

אתמלגות עם הגיפרים

צבא הגנה לישראל

וַתַּזְרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתַּנִי (שְׁמוּאֵל ב׳,כב׳,מ׳)

[illegible] פיג'ו הקומיסר [illegible] רבינו

יפיפיה. [illegible] לורה בולו רד ורמה מקלינס

נדבה האור של הרציף על חוף הים הגורכון ספר צה"ל מלחמה

דור על החוף אלא פרט סקיצה הוסר לפני כמה זמן, אך המצב

נם מלגרנים. בלילה הנחית מקום ואודות הימאי, כמה מאות איש

נפש את הכוכבים, אלה מתגברים על שטון לוד הדרך במדולת למצב

רה מונהלות המלווה דטנקים המושה ברכבה למצב נכנסת למאורע אדרו

תבנים הראשונים המכוונים עשרות פצועות אר-פי-ג'ו וטולו נ"ט

רגים כעשרים מאנשי השיירה, והאש נורתה מטווח קרוב מאוד.

דרך הדברה שלה שטון מונעת טנקים מפניה, חמש שעות נמשך הדרך

אולמו של הקרב משאותם אחריהם כמה עשרות הרוגים ובשושם שקווים

ובהלבהרת למתקנות הורגל של בוס גורכון, "מחכמיני" חפסה כוחות הוואת

הדה:

דרוך נשלח מטעם החולדו ומרת (עלוני) לקורס מכ"ם, בהוואל בקורס

פרצה מלחמת ששת הימים, עבר קרבות קשים ומרים ברמה ובבקעת

נום, זה היה לראות את המדט באיזור הכבולות, המדט הנורו

דק שפנה את מקומו למדט רדיוני ואר, כל אורבה פני הגבעדרה בזמן

ב של מלחמת ששת הימים. אך כנראה שלדרוך משך המלחמה לא היה

היה זה אולך מזה מכבה לראות את התדרנים נפלים מסביב לו.

חצר שונה מהקרב, ומשה רדיוני, כל אופנו השתנה והפך מנוער לגבר

ראה מלחמה זו היתה רק גואלתה של הדרך. לואחריה - מלחמת ההתשה

לא היה דרוך מן הושלדים באוזק ידוים, השוגג במבצעים שונים

היו חדורות לשטח הזוה. בתקופה זו הואלמת לדרוך תרמיל צב

אחרי תקופת מה מפלך איני מאזכר זאת, ויש קבלתה

את החיר של הדרמיל בהצטיינות אביא גם את הקבר שאצל אמא

השיפות הקשה שנדר על דרוך, ומעולם לא הצטער על כי הצטרף לחול

ויש לציין כי תקופה שלה מסוימת הוגה לו סטר עד קורס

ושוטי.

תה הושרות בצאו הבור דרוך את אסבר מקפה קדרה לואר

צה"ל, נשא אותה לאשה ועבר לגור לבת בנאליוצב בגדרה

תה מסוימת שהזקה לדרוך. הוא טען כי [illegible]

רוך בהתושב [illegible]

סולומון ברוך

[illegible] של מרדכי וסוניה נולד השני במשפחת סולומון
[illegible]. כאשר [illegible] של משפחה זו בגולת למניה בסוף [illegible] הדרום
שם [illegible] הוא מרדכי את אשתו בקטנה סוניה. [illegible]
גם אמרו שהוא מרדכי מקבל סרטיפיקט בתור חלוץ [illegible]
לארץ 1933 ונכנס בקבוצת חבריו [illegible] לקבוצת [illegible] אשר ברחובות
[illegible] עובד [illegible] בבאר [illegible] ומשם הופנה מטעם מרכז החקלאי
במזרחו לגבעון ב" בגבעת חיים אשר נקרא אחר כך כפר יונה.
[illegible] אשר השאיר [illegible] 1933 הגיעו
להם הבן הבכור משה. בכפר יונה [illegible] כל השנים ועברו את
[illegible] המאורעות [illegible] שעברו [illegible] אנשי כפר יונה שסבלו [illegible]
[illegible] משותף חיים [illegible] לא היתה במקום
[illegible] לכפר [illegible] או לכפר [illegible]
[illegible] הרצה [illegible]
[illegible] 2-3 [illegible] כפר [illegible]
[illegible] שנה [illegible]
[illegible]
[illegible] סולומון [illegible]
[illegible]
[illegible] בכפר [illegible]
[illegible] המשפחה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] במלחמת [illegible]
[illegible]
[illegible] 23.X.73 [illegible]

ברוך סלומון

בן שרה ומרדכי סלומון

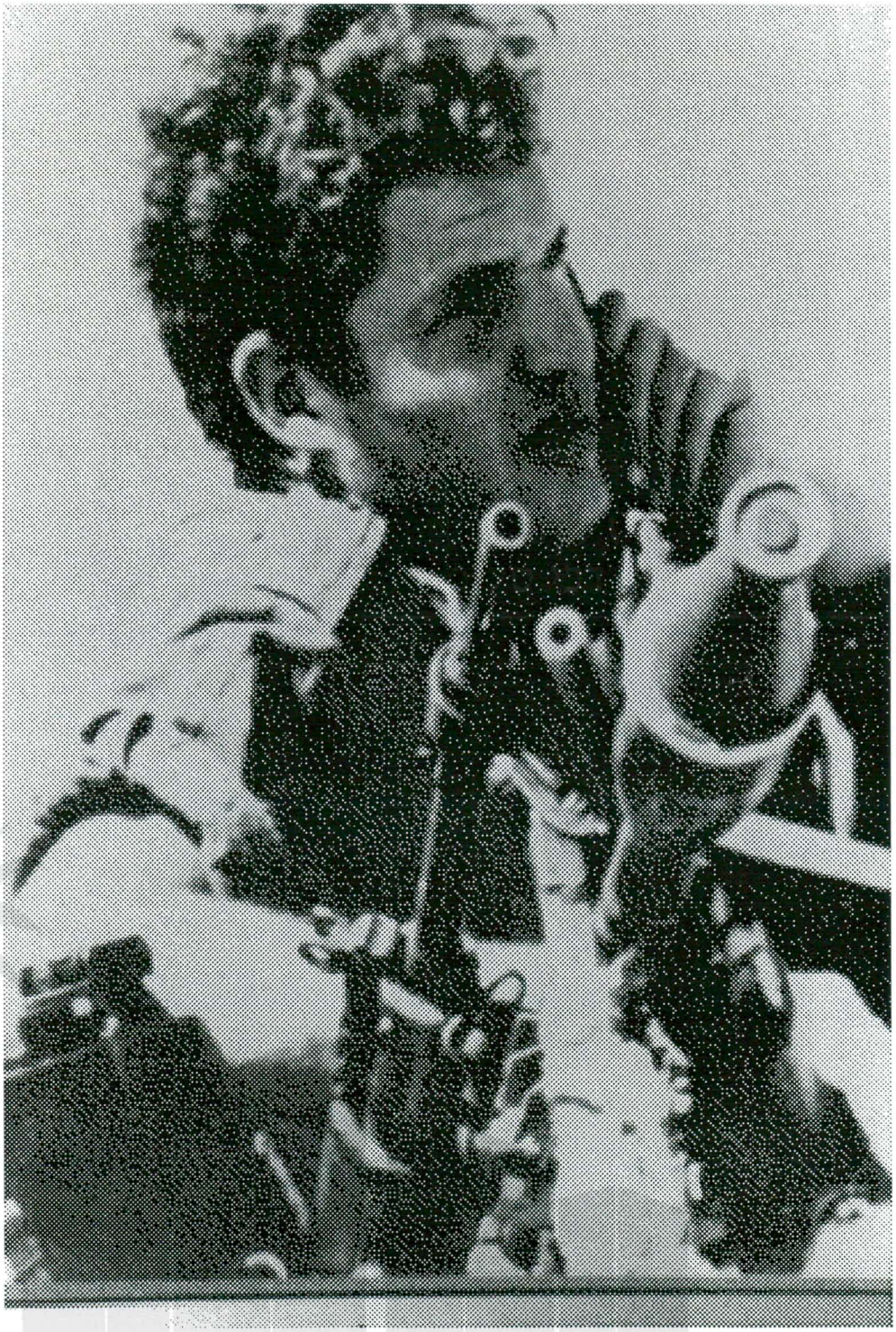

נולד ביום ג' בסיון תש"ח 10/06/48

נפל ביום י"ט בתשרי תשל"ד 15/10/73